

Arrest

nr. 193 044 van 3 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 12 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat C. SCHREURS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben en een Tamil van etnische origine te zijn. U werd in 1996 geboren te Vavuniya, Sri Lanka. Tot uw zeven of acht jaar was woonde u met uw familie in Kurukkalpathukkulam, Vavuniya. Daarna verhuisde u met uw familie naar Maniar Kulam, Vavuniya. Uw familie had daar een huis en land gekregen van de overheid. U zet dat de overheid in die periode huizen en land gaf aan grote gezinnen met een laag inkomen. Na vijf jaar in Maniar Kulam te hebben verbleven keerde jullie terug naar Kurukkalpathukkulam.

Uw vader Arirasasingam had een eigen lorry en transporteerde hiermee goederen doorheen Sri Lanka. Na 1996 begon hij transporten te doen voor de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE). Initieel transporteerde hij groenten en kookgerei, later, toen hij een nieuwe wagen had, begon hij zand, stenen

en batterijen te transporteren. Hij transporteerde goederen naar waar het hem werd gevraagd, o.a. naar Vanni en Jaffna. Op 23 maart 2008 verdween Siva Shakti, een vriend van uw vader waarmee hij goederen voor de LTTE vervoerde. In 2009 werd zijn zoon vermoord.

In mei 2015 was uw vader 15 dagen weg naar Vanni voor een opdracht. De CID kwam in deze periode bij u thuis en vroeg uw moeder of uw vader met een lorry had gereden in Vanni. Ze vroegen ook waar hij momenteel was. Uw moeder antwoordde dat hij nog steeds in Vanni was en dat hij over 15 dagen naar huis zou komen. De CID zei daarop dat hij zich bij thuiskomst moest melden. In juni 2015 kwamen ze een tweede keer langs en vroegen ze weer naar uw vader. Jullie zeiden dat hij nog steeds niet thuis was. Uw moeder contacteerde daarop uw vader en zei dat hij moest onderduiken en niet meer naar huis mocht komen. Uw vader volgde haar advies en dook uit vrees voor de CID onder bij een moslimvriend, Nalin Wapa, in Puliyanakulam, Vavuniya. Op 16 augustus 2015 kwam de CID een derde keer naar uw vader vragen. U zei dat hij ergens anders was en daar werkte waarop de CID u bij uw kraag nam en u de weg op sleurde. Uw moeder begon te schreeuwen en zei dat ze u alleen moesten laten. De burens kwamen buiten en er was een grote scene waarop de CID vertrok. Uw moeder contacteerde uw vader en stuurde u naar hem. Tot 22 november 2015 verbleef u samen met uw vader bij Nalin Wapa. Jullie kwamen niet buiten en praatten met elkaar. U speelde ook met de zoon van Nalin Wapa.

Op 22 november 2015 verliet u samen met uw vader Sri Lanka vanop de internationale luchthaven in Colombo. U reisde met een vals paspoort. Na een tussenstop in Oman kwamen jullie aan in Iran. Per persoon zouden jullie 28 laks betalen aan de smokkelaar. Bij jullie vertrek hadden jullie nog maar 30 laks betaald. In Iran vroeg de smokkelaar het resterende bedrag, maar jullie hadden het geld niet. De smokkelaar zei dat slechts één van jullie kon verder reizen. Uw vader zei dat u moest vertrekken. Sinds u uw vader achterliet in Iran heeft u niets meer van hem vernomen. U reisde verder via onbekende landen en kwam op 2 maart 2016 aan in België waar u zich op 15 maart vluchteling verklaarde.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een kopie van uw identiteitskaart en rijbewijs, uw geboorteakte, een Engelse vertaling van uw geboorteakte, een foto van uw schoolrapport, een foto van een brief van het dorpshef, de geboorteaktes van uw moeder en vader, een kopie van de familiekaart, de huwelijksakte van uw ouders, kopieën van medische documenten van uw moeder, een kopie van een kaart van de Human Rights Commission of Sri Lanka i.v.m. de verdwijning van een vriend van uw vader, een kopie van de overlijdensakte van de zoon van de vriend van uw vader, een document i.v.m. het overlijden van een dorpsgenoot, en krantenartikelen uit Sri Lanka, neer.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het CGVS vast dat u niet de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst merkt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op dat u er niet in geslaagd bent om de beweerde banden van uw vader met de LTTE aannemelijk te maken. U verklaart dat uw vader de LTTE hielp door goederen voor LTTE-leden te transporteren. Het moet gezegd worden dat de verklaringen die u aflegt over zijn activiteiten zeer vaag, algemeen en ongeloofwaardig zijn. Gevraagd naar wat hij precies deed voor de LTTE, komt u niet verder dan dat hij in eerste instantie groenten, en later zand, stenen, en batterijen vervoerde naar Jaffna en Vanni. U denkt dat hij na 1996 begon met deze activiteiten, maar u weet niet wanneer hij er mee stopte (Gehoovorverslag CGVS, p. 15). U kan nauwelijks enig detail verschaffen, en kon ook geen doorleefde verklaringen afleggen over de activiteiten van uw vader.

Het CGVS erkent dat u nog een kind was toen uw vader met zijn vermeende activiteiten voor de LTTE begon.

Toch is het opvallend dat u nooit bij uw vader heeft geïnformeerd naar deze activiteiten, zelfs niet toen u samen met hem moest onderduiken en Sri Lanka verliet, temeer u juist diende onder te duiken en het land diende te verlaten omwille van deze activiteiten die uw vader voor de LTTE gehad zou hebben. Gevraagd waarom u dit niet aan uw vader heeft gevraagd, beweerde u dat u uit respect dit soort zaken

nooit met hem had besproken (CGVS, p. 6). Het is op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u, toen u samen met uw vader gedurende drie maanden ondergedoken zat, en naar eigen zeggen niet buiten kwam (CGVS, p. 17), hem niet meer informatie hebt gevraagd. Ook bij uw vertrek uit Sri Lanka heeft u hem niet gevraagd waarom jullie dienden te vertrekken of hoe het zat met zijn activiteiten voor de LTTE. Sterker nog, de beperkte informatie die u weet over de activiteiten van uw vader weet u van uw moeder. Zij vertelde u dit toen u reeds in België was aangekomen (CGVS, p. 5). Het is bevreemdend dat u zich pas na uw aankomst in België bent gaan informeren over het waarom van uw vlucht. Van een persoon met een gegronde vrees voor vervolging mag verwachten dat hij zich voldoende informeert over het verleden van zijn vader, in het bijzonder wanneer dit heeft geleid tot zijn eigen vertrek uit het land.

Gelet op wat voorafgaat, dient het Commissariaat-generaal te besluiten dat u de beweerde banden van uw vader met de LTTE niet aannemelijk hebt gemaakt.

Mocht er toch nog enig geloof worden gehecht aan de activiteiten van uw vader voor de LTTE, goud non, dan vindt het CGVS het bevreemdend dat hij pas zes jaar na het einde van het conflict in Sri Lanka werd benaderd door de CID. U haalt aan dat Siva Shakta, een vriend van uw vader waarmee hij samen goederen vervoerde voor de LTTE, in 2008 werd gekidnapt. Er werd niets meer van hem vernomen. Om zijn verdwijning aan te tonen legt u een kopie van een kaart van de Human Rights Commission of Sri Lanka neer. U denkt dat hij werd gefolterd en door deze foltering de naam van uw vader heeft doorgegeven. Als gevolg kreeg uw vader later ook problemen (CGVS, p. 11). Mocht dit het geval zijn, dan moet gezegd worden dat de CID niet efficiënt te werk is gegaan met deze informatie. Gesteld dat ze al sinds 2008 wisten dat uw vader ook de LTTE hielp, dan is het hoogst opmerkelijk dat ze zeven jaar niets met deze informatie hebben gedaan om dan uiteindelijk toch uw vader te benaderen.

Opmerkelijk is ook dat nadat uw vader onderdook, noch u, noch uw andere familieleden, hulp hebben gezocht bij de Human Rights Commission of Sri Lanka. Nochtans kent u deze organisatie en bent u op de hoogte van wat ze doen (CGVS, p. 12). Gevraagd naar waarom u of een van uw familieleden niet naar deze organisatie is gestapt, verklaart u dat jullie schrik hadden om naar daar te gaan. Deze Human Rights Commission zou constant bewaakt worden door de politie en uw moeder had schrik dat de politie of de CID haar daar zou zien (CGVS, p. 14). Ook opmerkelijk is dat, nadat uw vader reeds was ondergedoken, de CID u wou meenemen, maar dat uw moeder met rust werd gelaten. Zoals blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS, wist u in Sri Lanka niets af van de beweerde activiteiten van uw vader, en wist u niet waarom hij werd gezocht. De beperkte informatie die u heeft, zou u van uw moeder hebben verkregen. Daar u nog een kind was ten tijde van de burgeroorlog, lijkt het aannemelijker dat de CID uw moeder zou ondervragen over uw vader zijn verleden, wat echter niet gebeurde. U deze vraag gesteld, zegt u dat de CID nooit vrouwen meeneemt. U er op gewezen dat er ook vrouwelijke LTTE-leden en tijgers waren, zegt u dat de CID pas een vrouw neemt als er geen man in de familie is. Het CGVS stelt u daarop de vraag hoe de situatie nu is, nu u en uw vader er niet meer zijn, waarop u antwoordt dat uw moeder heel ziek is (CGVS, p. 16). Om de ziekte van uw moeder te staven legt u medische documenten neer. Het CGVS stelt vast dat deze allemaal dateren van voor uw vertrek uit Sri Lanka. Ze kunnen uw verklaring dus niet ondersteunen. Gezien deze verklaringen stelt het CGVS dat u de beweerde vervolging door de CID niet aannemelijk heeft kunnen maken.

Betreft uw reisweg vindt het CGVS het opmerkelijk dat u slechts weet heeft van uw route tussen Sri Lanka en Iran. U geeft nochtans aan dat u onderweg tussen Iran en België op verschillende plaatsen enkele dagen tot anderhalve maand hebt verbleven (CGVS, p. 18). Het CGVS vindt het hoogst opmerkelijk dat u niet weet op welke plaatsen en in welke landen u al die tijd hebt verbleven. Gevraagd naar waarom u dit niet weet, zegt u dat u de taal niet spreekt en het niet kon vragen. Uw medereizigers wisten ook niet waar ze waren (CGVS, p. 20). Nog een opmerkelijk element uit uw reisweg is dat u uw vader heeft achtergelaten in Iran. Jullie zouden de smokkelaar niet voldoende betaald hebben en daarom moest een van jullie beiden achterblijven (CGVS, p. 19). Het is bevreemdend te noemen dat u sinds uw vertrek uit Iran geen contact meer heeft gehad met uw vader en dat u zelfs zijn nummer niet heeft (CGVS, p. 20). Dat u niet de moeite heeft genomen om na te gaan langs welke landen u hebt gereisd, en ook geen contact meer hebt gezocht met uw vader, doet het vermoeden ontstaan dat u iets probeert achter te houden voor het CGVS.

Dit vermoeden wordt versterkt doordat u geen enkel geldig identiteitsdocument neerlegt. Om uw identiteit te staven legt u een kopie van uw identiteitskaart en uw rijbewijs neer. Omdat kopieën, foto's en scans steeds onderhevig kunnen zijn aan het nodige knip-en-plakwerk, kunnen de voorgelegde documenten op geen enkele manier uw identiteit staven. Uw geboorteakte kan deze appreciatie niet wijzigen daar ze enkel kan aantonen dat u mogelijks in Sri Lanka bent geboren. Ze beschikt echter niet

over een foto zodat u niet ontegensprekelijk kunt aantonen dat het hier om u zou gaan. De kopie van de geboorteakte van uw moeder, de geboorteakte van uw vader, de huwelijksakte van uw ouders, de kopie van de familiekaart, en de kopie van de brief van het dorps hoofd, en de kopie van uw schoolrapport, kunnen enkel aantonen dat u mogelijks in Sri Lanka hebt verbleven en dat uw ouders uit Sri Lanka afkomstig zijn. Echter daar uw eigen identiteit niet ontegensprekelijk vaststaat, kunt u de band tussen u en deze andere documenten niet aantonen. De krantenartikelen van de algemene situatie in Sri Lanka voegen op zich weinig toe aan uw asielrelaas. Hetzelfde kan gezegd worden over de overlijdensakte van de zoon van Siva Shaktha, en het document i.v.m. het overlijden van een dorpsgenoot.

Bovenstaande opmerkingen doen besluiten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 12 april 2017 aan dat hij zich "wel degelijk bevindt in de voorwaarden zoals voorzien in het Verdrag van Genève en dat om die redenen de beslissing van het Commissariaat-Generaal hervormd dient te worden."

Verzoeker is van oordeel dat "hij wel degelijk aantoonde een gegronde vrees op vervolging te koesteren omwille van zijn ras, religie, nationaliteit of politieke overtuiging (primaire bescherming) alsook dat hij bij terugkeer naar Afghanistan [wat een materiele vergissing moet zijn nu verzoeker uit Sri Lanka komt en dit niet betwist wordt] een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade (subsidiaire bescherming)." Verzoeker benadrukt zijn volle medewerking verleend te hebben bij het verschaffen van informatie aangaande zijn asielaanvraag.

Hij bevestigt aannemelijk gemaakt te hebben dat zijn vader banden had met de LTTE. Het verzoekschrift stelt dat verzoekers verklaringen geenszins vaag, algemeen en ongeloofwaardig zijn.

Verzoeker heeft verteld wat hij weet en herhaalt dat hij niet in de vrachtwagen zat wanneer zijn vader het vervoer voor de LTTE verzorgde. Verzoeker haalt aan dat hij toen nog een kind was en dat hij hier tijdens zijn vlucht nooit dieper op ingegaan is nu in zijn cultuur een groot respect naar de ouders toe heerst. Bovendien gaf verzoeker aan tijdens zijn vlucht geregeld met andere problemen gekampt te hebben, zodat de werkzaamheden van zijn vader voor de LTTE niet ter sprake kwamen. Verzoeker herhaalt dat hij wel degelijk informatie, welke hij van zijn moeder had verkregen, kon geven over zijn vaders activiteiten.

Verzoeker herneemt zijn asielrelaas en stelt dat op *“16.8.2015 kwam de CID een derde keer vragen naar de vader van verzoeker, waarbij verzoeker bij de kraag werd genomen en op straat werd gesmeten.”* Verzoeker verduidelijkt dat het regime in Sri Lanka ernaar streeft om alle mensen die de LTTE in het verleden geholpen hebben, op te sluiten in de gevangenis. Hij stelt dat verzoekers vaders naam werd doorgegeven door iemand die gefolterd werd, dat hij het geval van Siva Shakthi louter aanhaalde als voorbeeld, en dat het CGVS aldus onterecht afleidde dat dat het CID 7 jaar zou gewacht hebben om verzoekers vader te zoeken.

Verzoeker stelt dat de ziekte van zijn moeder momenteel erger geworden is en dat zijn moeder en zussen inmiddels verhuisd zijn. Hij voert aan niets over zijn reisweg te hebben verteld uit vrees dat de smokkelaar zijn vader anders iets zou aandoen.

Aangaande de overlijdensakte van Siva Shakthi's zoon stelt verzoeker dat hij deze neergelegd had om aan te tonen dat hem hetzelfde lot beschoren zou zijn ingeval van terugkeer.

Verzoeker benadrukt dat de door hem neergelegde documenten wel degelijk zijn identiteit staven. Hij haalt aan dat het *“CGVS beaamt dat de ouders van verzoeker uit Sri Lanka afkomstig zijn en dat verzoeker nog een kind was toen de vader van verzoeker hulp verleende aan de LTTE. Hieruit alleen al staat het vast dat verzoeker uit Sri Lanka afkomstig is.”*

In hoofddorde vraagt verzoeker om hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. X; RvS 4 oktober 2006, nr. X; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. X).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker beweert in Sri Lanka moeilijkheden te vrezen met de overheid omwille van zijn vaders steun aan het "LTTE". Zijn verklaringen hierover zijn losse beweringen en verzoeker slaagt er niet in zijn vaders beweerde banden met de "LTTE" aannemelijk te maken. Zo geeft verzoeker aan dat zijn vader vroeger goederen transporteerde voor de "LTTE" (gehoorverslag van het CGVS van 1 maart 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 5, 6), doch beperkt hij zich tot enkele vage en ongedetailleerde verklaringen hieromtrent. Zijn bewering dat zijn vader met zijn lorrie groenten en kookmateriaal vervoerde voor de "LTTE" en later met zijn nieuwe wagen stenen, zand, batterijen en "*wat andere dingen*" (CGVS-verslag, p. 5) kan er enkel op wijzen dat verzoekers vader aan goederenvervoer deed. Verzoeker voegt er nog aan toe te denken dat zijn vader met deze activiteiten startte in 1996, "*Ik weet het jaar niet, maar ik denk na 1996*" (CGVS-verslag, p. 15), maar weet niet wanneer zijn vader zijn steun aan de "LTTE" stopzette (CGVS-verslag, p. 15) terwijl dit laatste wel van belang is en kan verwacht worden dat hij dit besproken heeft met zijn ouders indien ze werkelijk in de negatieve belangstelling kwamen van de Sri Lankaanse overheid. Dat verzoeker amper op de hoogte is van de activiteiten van zijn vader, die er overigens toe geleid hebben dat verzoeker zijn land van herkomst diende te ontvluchten en aldus tot de kern van zijn asielrelaas behoren, ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

2.4. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker nog een kind was toen zijn vader begon hulp te bieden aan de "LTTE" en niet van een kind kan verwacht worden dat hij de werkzaamheden van zijn vader in detail kan beschrijven. Waar de Raad nog kan aanvaarden dat verzoeker als kind de activiteiten van zijn vader niet tot in de details kende, kan niet worden ingezien dat hij later niet geïnformeerd heeft naar zijn vaders werkzaamheden. Verzoeker leefde immers nog ruim drie maanden ondergedoken met zijn vader in Sri Lanka (van 16 augustus 2015 tot 22 november 2015, CGVS-verslag, p. 17) alvorens het land te ontvluchten zodat in alle redelijkheid kan verwacht worden dat verzoeker met hem de gebeurtenissen – waaronder zijn vaders beweerde hulp aan de "LTTE" – die volgens verzoeker levensbedreigende gevolgen met zich meebrachten, meermaals heeft doorlopen en de nood om te vluchten op gedetailleerde wijze heeft besproken, zeker indien verzoeker hierdoor aangezet werd om het land te ontvluchten en zijn familie achter te laten. Dat verzoeker nog verklaarde dat hij de beperkte informatie aangaande de activiteiten van zijn vader, en dus de reden van zijn vlucht uit Sri Lanka, van zijn moeder vernomen heeft nádat hij reeds in België was aangekomen is niet ernstig. Het is immers redelijk te verwachten dat verzoeker voor zijn vertrek uit zijn land de feiten die kunnen leiden tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst bespreekt en zijn vrees voor vervolging met zijn familie nauwgezet nagaat. De Raad kan evenmin inzien, noch verduidelijkt verzoeker, hoe informeren naar de activiteiten van zijn vader respectloos zou kunnen zijn. Integendeel, tenzij de ouders van verzoeker een migratie willen opzetten, kan verwacht worden dat zij hem nabij willen tenzij dit niet kan omwille van zijn veiligheid. Het verzoekschrift stelt verder nog dat zij tijdens de vlucht nog met andere problemen geconfronteerd werden. Verzoeker licht echter niet toe welke problemen in de drie maanden dat zij samen ondergedoken leefden bij vrienden hen verhinderden te spreken over zijn vaders werkzaamheden voor de "LTTE". Temeer nu verzoeker aangaande de periode van onderduiken louter stelde dat "*We bleven binnen, we gingen nooit naar buiten*" en "*We praatten en we speelden met de zoon*" (CGVS-verslag, p. 17).

2.5. In zoverre nog geloof zou worden gehecht aan de voorgehouden link van verzoekers vader met de "LTTE", *quod non*, dan wijst de Raad er nog op dat het niet aannemelijk is dat zowel zijn vader als hijzelf pas zes jaar na het einde van het conflict in Sri Lanka werden benaderd door de CID (zie informatie in het administratief dossier). Waar verzoeker daarnaast over Siva Shakthi, de vriend van zijn vader die in 2008 werd gearresteerd en vermoord, stelt, "*Hij hielp de LTTE ook. Hij en mijn vader, samen. Hij werd in 2008 gekidnapt. Ik verwacht, omdat hij is gepakt en gefolterd, dat hij mijn vader zijn naam ook heeft gezegd. Daarom hebben we ook problemen gekregen*" (CGVS-verslag, p. 11), kan evenmin worden ingezien waarom de CID zeven jaar zou gewacht hebben met het benaderen van verzoekers vader. Nergens wordt aangetoond dat de CID dermate nalatig of inefficiënt zou zijn.

Het verzoekschrift voert nog aan dat verzoeker het geval van Siva Shakti enkel als voorbeeld aanhaalde en dat "*een andere persoon*" de naam van verzoekers vader heeft doorgegeven. Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat de vastgestelde ongerijmdheden in zijn verklaringen grondslag vinden in het administratief dossier en geen ruimte laten voor de nuanceringen die verzoeker post factum nog tracht

aan te brengen. Het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen in het verzoekschrift volstaat geenszins om de vastgestelde incoherenties te weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind.

2.6. De geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas wordt verder ondergraven nu noch verzoeker, noch zijn familie, hulp hebben gezocht bij de Human Rights Commission of Sri Lanka (hierna "HRC"), temeer nu verzoeker bekend is met de organisatie en haar activiteiten (CGVS-verslag, p. 12). Verzoekers toelichting dat deze organisatie constant bewaakt zou worden door de politie betreft een blote bewering die niet wordt aangetoond (CGVS-verslag, p. 14). Bovendien kan niet worden ingezien waarom verzoekers vader, en later ook verzoeker zelf, veiliger zou zijn door onder te duiken bij vrienden, eerder dan een oplossing te zoeken bij een organisatie met ervaring in deze problematiek.

2.7. Daarnaast is het evenmin aannemelijk dat verzoeker, en niet diens moeder, geviseerd werd door de CID na het onderduiken van verzoekers vader. Zoals reeds eerder vastgesteld, wist verzoeker op het moment dat hij nog in Sri Lanka woonde niets over de beweerdde activiteiten van zijn vader voor de "LTTE". Immers, de weinige informatie die verzoeker heeft, werd hem door zijn moeder verteld nadat hij reeds in België was aangekomen. Dat verzoeker bovendien een kind was ten tijde van de burgeroorlog, maakt het dan ook redelijk aan te nemen dat de CID voldoen realiteitszin heeft om verzoekers moeder, en niet verzoeker, zou ondervragen over het verleden van zijn vader. Verzoekers uitleg – "*Omdat ze nooit vrouwen nemen, ze nemen altijd jongens. De leeftijd maakt hun niet veel uit.*" (CGVS-verslag, p. 16) – is bezwaarlijk aannemelijk, aangezien het groot aantal vrouwen die actief waren bij de "LTTE". Hiermee geconfronteerd trachtte verzoeker te verduidelijken "*Als er geen man in de familie is, dan nemen ze een vrouw. Als ik er niet was geweest, hadden ze mijn moeder of zus genomen. Omdat ik er was, hebben ze geprobeerd mij te nemen.*" (CGVS-verslag, p. 16). Een dergelijke uitleg wijst er op dat verzoeker niet bekend is met de werking van de CID, noch met de oorlogsvoering van de LTTE. Hoe dan ook is dit strijdig met zijn latere verklaringen dat zijn moeder of zussen ook nu verzoeker gevlucht is, niet geviseerd worden door de CID (CGVS-verslag, p. 16). Gevraagd naar de situatie nu zowel verzoeker als zijn vader er niet zijn, geeft verzoeker louter aan dat zijn moeder daarom ziek is (CGVS-verslag, p. 16). De door verzoeker bij het CGVS neergelegde medische documenten aangaande de ziekte van zijn moeder dateren van voor het vertrek van zijn vader en staven aldus louter dat zijn moeder medische problemen heeft. Waar het verzoekschrift stelt dat de ziekte van zijn moeder nog erger is geworden, is mogelijk doch dit toont geen causaal verband aan met verzoekers vertrek noch bewijst dit eventuele problemen met de overheid. Aldus ondersteunen deze documenten verzoekers asielrelaas niet.

2.8. Wat verzoekers reisweg betreft, benadrukt de Raad dat van verzoeker kan verwacht worden dat hij zijn ongewone en bijzondere reis uitvoerig kan toelichten en minstens weet welke landen en plaatsen hij doorreisde. Verzoeker kan slechts zijn reis tussen Sri Lanka en Iran verduidelijken, doch kan geen landen opnoemen waar hij verbleven heeft op zijn reisweg tussen Iran en België, ondanks dat hij op deze plaatsen van enkele dagen tot anderhalve maand verbleven heeft, "*22/11/15 ben ik naar de luchthaven gegaan. Ik ben in Iran toegekomen op de 23^e. Ik was daar 5 dagen. Van daar zijn we met een busje gegaan, we zijn ergens gestopt. Daar zijn we 7 dagen gebleven. Dan terug in een busje, naar een andere plaats, daar zijn we 15 dagen gebleven. Daarna in een boot, 2,5 uur, hebben we gereisd. We hebben met een schip gereisd, een volledige dag. daarna in een huis, daar zijn we 1,5 maand gebleven. We reisden in een soort busje, voor drie dagen en we bleven nog 5 dagen ergens anders. Daarna in een busje, ik reisde 5-6 uur, en toen hebben ze me hier afgezet.*" (CGVS-verslag, p. 18). Ook verzoekers uitleg, dat verzoekers medepassagiers eveneens niet wisten waar ze waren en hij de taal van de chauffeurs van de busjes niet sprak (CGVS-verslag, p. 20), is niet geloofwaardig en doet veronderstellen dat verzoeker informatie verbergt. Voorts is het evenmin geloofwaardig dat verzoeker geen contact meer heeft gehad met zijn vader sinds hij hem achterliet in Iran, laat staan dat hij niet meer weet in welke stad in Iran hij zijn vader voor het laatst gezien heeft (CGVS-verslag, p. 20). Dat verzoeker bijna geheel onwetend is over zijn reisweg, ondermijnt op fundamentele wijze zijn algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden reis naar België. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij naar België kwam vanuit Sri Lanka.

2.9. De door verzoeker neergelegde documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet doen ombuigen. Aangaande de door verzoeker neergelegde documenten die betrekking hebben op zijn identiteit – een kopie van verzoekers identiteitskaart en rijbewijs – dient vooreerst te worden opgemerkt dat deze fotokopieën betreffen en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. X). Verzoekers originele geboorteakte toont louter aan dat hij geboren is in Sri Lanka. De kopie van de

geboorteakte van verzoekers moeder, de geboorteakte van zijn vader, de huwelijksakte van zijn ouders, de kopie van de familiekaart, de kopie van de brief van het dorps hoofd, en de kopie van verzoekers schoolrapport, kunnen enkel aantonen dat verzoeker zijn ouders uit Sri Lanka afkomstig zijn en verzoeker zelf de Sri Lankaanse nationaliteit heeft wat niet wordt betwist. Zoals hoger wordt gesteld, is verzoeker niet op de hoogte van de situatie in Sri Lanka terwijl hij minstens moet aantonen uit dit land te zijn gevlucht en niet te behoren tot de grote groep van de Sri Lankaanse diaspora.

2.10. Wat betreft de krantenartikelen over de algemene situatie in Sri Lanka (CGVS-verslag, p. 13), merkt de Raad op dat het niet volstaat om op de algemene situatie van het land van herkomst te verwijzen om aan te tonen dat verzoeker werkelijk wordt bedreigd en vervolgd in zijn land van herkomst. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.X; RvS 18 december 2004, nr. X; RvS 18 december 2009 nr. X).

2.11. Ook de kopie van de kaart van het HRC in verband met de verdwijning van Siva Shakti, de overlijdensakte van Siva Shaktha en het document aangaande het overlijden van een dorpsgenoot, tonen verzoekers persoonlijke vrees voor vervolging niet aan. De Raad ziet evenmin in hoe deze documenten van toepassing zouden zijn op de situatie van verzoeker, nu de beweerde banden van verzoekers vader met de "LTTE" reeds hierboven ongeloofwaardig gevonden werden en verzoeker zelf stelt dat hij dit ter illustratie neerlegde.

2.12. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift verder tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.14. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.15. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.16. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.17. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.18. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK